

של טופסי המורד

חברת, שהחליט כי מותו של האיש נגרם מאחר שלא נמצאו מצילים בתחנה כאותה שעת בוקר של יום שבת. הוא גם דאג שדעתו תגיע לאוזני ראש העיר, הלה הורה לפתוח בחקירה לבירור הנסיבות. היתה זו האשמה המורה מאד, ואנו נפגענו אישית. הסביר אחר כך איש ועד המצילים, יעקב ("יענקל'ה") יוסלבסקי. אם ביום שבת ב-10 בבוקר לא היה המציל בתחנה — אני, אישית, הייתי ממליץ לשר לזר אותו לכמה שנים לכלא. אך מבקר העירייה בדק ומצא שלא היה שום פגם הם מתפתים להתרחץ שם.

לעומת זאת הסיקה העירייה מסקנה מהמיקרה, שאירע לפני חודש: למנוע מאנשים רחצה באזורים אסורים ואף למנוע מבעלי גולשים לעסוק בספורט הרכיבי בה על הגלים. הנימוק: כאשר סתם מתרחצים רואים את הגולשים במקומות אלה, הם מחפשים להתרחץ שם.

מזכיר-העיר

ביטל

כדי שהברורים יהיו ברורים הציאה העירייה חוזר, שבו נאמר כי יש להפסיק להשכיר גולשים לאורך חופי תל-אביב, מכיון שמרבית הגולשים נוהגים לעסוק בכך באזור האסור לרחצה. המצילים קיבלו את ההוראה בהבנה, שכן גם הם רואים בספורט הגלישה, שהוא מרתק כשר לעצמו, סכנה רבה. הן המתרחצים העלולים להיפצע בגופם מפגיעת גלשן תועה, הן לגלש העלול למצוא עצמו לא פעם נופל למים באזור מסוכן.

מי שלא ישבע נחת מאותה הוראה היו "טופסי", שהוא שמאי קנזיפולסקי (63) ורשתו נעמי (50), שניהם דמויות ותיקות בחוף תל-אביב. טופסי, עורך-דין במיקצור

תנים נאבקו בגלל סירובו של האחד להמנע עו בחברתו של השני. אף שוטר אחד לא חש בשאבן סופי, המציל הגברתן של חוף הילטון: "אבו-עלי תעשה בחוף אחר, לא בחוף הזה!"

..לא להתקרב

העבריים יענשו כחוק" — כתוב בשלטים הפזורים לאורך החוף. למרות זאת, רבים עוברים על ההוראה ומסתכנים בנפשם. אל החתיכות, לעומת זאת — מותר לנסות להתקרב. בתמונה, משמאל: בתם הבולנדית של נעמי וטופסי קנזיפולסקי, שניהם עורכי-דין ודמויות ידועות בחוף.

על עצמו ישוב כעבור שלושה ימים, אך התנפח מעבר לממדין. "הוא סירב לדבר איתנו בפרינציפ", טען יוסלבסקי והוסיף: "זה היה עבדו (החשך בעמוד 30)

עו, הוא מוותיקי המצילים בחוף, ופרש ב"אחרונה לגימלאות. בניגוד לעמיתיו, לא מכר טופסי את צי החסקות והגלשנים שצבר במשך שנות היותו מציל, והמשיך להישכר למתרחצים בחוף הילטון. ההוראה החדשה היתה עלולה לפגוע בעסקיו, והוא עשה הכל כדי למנוע את החלפתו.

לא חלפו 24 שעות למן הרגע שבו ניתנה ההוראה האוסרת, לפני כשבועיים, וכבר בא השינוי. באופן בלתי מוסי בר החליט מזכיר-העיר יעקב הדר (פפר), שההוראה לא תכלול את טופסי, והורה למצילים בעלי-פה: "לא להפריע לטופסי". המצילים תרדעו להדר בוי-במקום שאינם מתכוונים למלא אחר ההוראה, מה גם שאינה חוקית. "איך נסביר לאנשים, שלהם אסור להתרחץ באזור מסוים המסוכן לרחצה אבל למישהו אחר מותר לגלוש שם?" — שאלו.

היה זה עימות נוסף בשרשרת ארוכה, בין מצילי תל-אביב למזכיר העיר, הממיר נה, בין השאר, בתוקף תפקידו, גם על החופים.

"הוא מתנהג כמו גנרל", האשימו ה"שבוע אנשי ועד המצילים, המייצג 40 איש, את הדר — שהוא גם אלוף-משנה (מיל), "דיברנו על נוהלים של עבודה, הגשת תביעות וקיום בירורים, ובא הדר והבלשון צבאית הבהיר לנו: 'מה שאני אתן לכם — תקבלו, מה שלא אתן — תתכופפו'. הודענו לו שלא רק שלא נתכופף, אלא נתישר עוד יותר חזק, כשנמצא לנכון להילחם".

כדוגמה ליחסו של הדר אליהם מביאים המצילים את מיקרהו של ראש תחנת הניצלה בחוף גורדון. המציל הוותיק הוזמן לבירור אצל מזכיר העיר וניצל את זכותו לקחת עימו לשם נציגים מוועד המצילים. הדר סירב לדבר עימו בנוכחותם. "יש לכם רבע שעה להסתלק", תבעו להם כלשונם הצבאית הנוצצת. אנשי הוועד לא הסתלקו, והבירור לא התקיים. העניין חזר

שפת-הים?

עצמו במטרבים להישמע להוראותיו. המישרה והעירייה אינן נותנות לו גיבוי הולם לכך. לא פעם נטפלים גברות לנערות בשפת-הים, ולכן רגילות נערות רבות להשתזף מול סוכת המצילים המגינים עליהן.

אסור

לשחק במישחקי-כדור ב"חוף, אך מאות המתרחצים מצפצפים על החוק, ואיש אינו נענש, גם כשהוא משחק מתחת לשלט האוסר זאת בפירוש. גם הפקחים מעלימים עין.